

Jag skall bevara dig för allt ont.

Ps. 121:7

Den frälsning som Gud har gett oss i Kristus är fullständig och innebär just vad denna psaltarvers säger. Men versens innebörd är inte tillgänglig utan att man får Guds Andes ljus över bibelns budskap. Utan att veta vad frälsningen innebär kan man inte förstå detta löfte.

Frälsningen genom Jesus innebär, att våra synder, som var hinder för ett gott förhållande till Gud, är borta, utstrukna och förlätna. Gud, den Allsmäktige är därigenom oss nådig igen. Han har redan tagit sig an oss, så att han har upptagit oss till sina egna barn och vårdar och beskyddar oss med sina outtömliga möjligheter.

I den omvårdnaden är Guds mål att få oss välbärgade till sin himmel. Därvid behöver han undervisa oss och fostra oss genom vad han finner nyttigt och gott. Det händer ofta, att han använder sig av prövningar och motgångar, som han lägger i vår väg, för att vi ska lära oss att ha kontakt med honom.

Han låter oss erfara vår svaghet, för att han ska kunna undervisa oss om, att han hjälper just de svaga, ja, dem som inte har någon kraft alls inför svårigheterna.

Den sista prövningen är den lekamliga döden. Inför döden förstår vi, att vi äntligen måste låta allt utan undantag vara i hans händer. Så tar han in oss i den himmelska saligheten och ger oss en förnyad och felfri kropp på uppståndelsens morgon.

På detta sätt bevarar han dem som inte förkastar hans frälsning. Han bevarar inte från jordiska trångmål utan för oss igenom dem. Han låter oss inte behålla de jordiska ägodelarna utan ger oss himmelska i stället. Inte ens hälsan låter han oss behålla, utan han låter vår förgängliga jordiska kropp nötas ut och bli mull igen. Istället förnyar han den helt i en himmelsk och bestående gestalt.

Så bevarar Gud oss från allt ont – inte för att leva för denna världen utan för den evigt bestående världen hemma i hans himmelska gemenskap.